

ศูนย์เรียนรู้เพื่อเทิดพระเกียรติ

พระบาทสมเด็จพระ

พระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลศรีนครินทรวิโรฒ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

เนื่องในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก

ด้วยฝีมือช่างชั้นเอกเมืองเพชรบุรี

โครงการ ศูนย์เรียนรู้เพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลศรีนครินทรวิโรฒ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ด้วยฝีมือช่างชั้นเอกเมืองเพชรบุรีเป็นโครงการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้ดำเนินการโครงการดังกล่าว ดำเนินโครงการตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ด้วยงบประมาณทั้งสิ้น ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านหนึ่งแสนบาทถ้วน) โดยจัดสร้างงานปูนปั้นทั้งสิ้น ๑๑ ชิ้นงาน จัดแสดง ณ บริเวณหลังอาคาร ๑ จากฝีมือช่างชั้นเอกของจังหวัดเพชรบุรีทั้งสิ้น ๑๐ คน การสร้างเป็นระยะเวลา ๙๐ วัน เนื่องในวโรกาสพระราชพิธีบรมราชาภิเษกพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลศรีนครินทรวิโรฒ มหิตศรัณมิตถราชวรางกูร กิตติสิริสมบูรณอดุลยเดชสยามินทรราชธิเบศรราชวโรดม บรมนาถบพิตร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์ที่ ๑๐ แห่งพระบรมราชวงศ์จักรีวงศ์ พระองค์ทรงมีพระปฐมราโชองการ “เราจะสืบสานรักษาและต่อยอด และครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งอาณาราษฎรตลอดไป”

บัดนี้ ศูนย์เรียนรู้เพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดี ศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ด้วยฝีมือช่างชั้นเอก เมืองเพชรบุรี ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น จึงได้มีการกำหนดวันเปิดอย่างเป็นทางการ ในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยมี พลอากาศเอก ชลิต พุกผาสุข องคมนตรีและนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิด เพื่อความเป็นศิริมงคลแก่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีสืบไป

หากกล่าวถึงศิลปะปูนปั้นในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีแล้วนั้น งานปูนปั้น โดยช่างสิบหมู่ สกุลช่างเพชรบุรี เป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยเชื่อกันว่าต้นกำเนิดงานช่างเพชรบุรีมาจากครูขรัว อินโฆง หรือ ครูอิน ซึ่งเกิดในพื้นที่ตำบลบางจาน อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในช่วงสมัยรัชกาลที่ ๓ เมื่อครั้งถึงวัยก็ได้บรรพชาเป็นสามเณรจึงได้เข้าไปศึกษาทางธรรมที่กรุงเทพมหานคร ก่อนจะบรรพชาเป็นพระที่วัดราชบูรณะ

กรุงเทพมหานคร โดยครูชรัวอินโขง ได้กลายเป็นศิลปินในขณะที่เป็นสมณเพศ ที่มีชื่อเสียงเป็นอย่างมาก ในสมัยรัชกาลที่ ๔ จนถูกเจ้านายในวังกล่าวถึงครูอินว่า “ชรัวอินโขงเป็นช่างเขียนไม่มีตัวสู้” ซึ่งเป็นคำกล่าวของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าดิศวรรกุมาร กรมพระยาดำรงราชานุภาพ เนื่องจากครูชรัวอินโขง เป็นจิตรกรไทยบุคคลแรกที่ใช้เทคนิคการเขียนภาพฝาผนังแบบชาติตะวันตกที่แสดงเทคนิคปริมาตรใกล้ไกล นับเป็นศิลปินที่มีการใช้เทคนิคก้าวหน้าแห่งยุคในสมัยนั้น ที่สามารถผสมผสานแนวทางการดำเนินชีวิตแบบชนชาวไทยและชนชาติตะวันตกเข้าไว้ด้วยกัน

งานปูนปั้นในเพชรบุรีในอดีตโดยมากได้อิทธิพลและการถ่ายทอดองค์ความรู้มาจากครูชรัวอินโขง ก่อนจะถ่ายทอดส่งต่อองค์ความรู้กันเป็นลำดับต่อ ๆ กันมา โดยสามารถลำดับการสืบท่องค์ความรู้ของครูชรัวอินโขงได้ ดังนี้

ภาพที่ ๑ : ครูพิน อินฟ้าแสง

ที่มา : <https://localphetchaburi.net>

ครูช่างคนสำคัญที่นับว่าเป็นบุคคลแรก ๆ ที่มีผลงานปูนปั้นโดดเด่นที่สุด คือ ครูพิน อินฟ้าแสง ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๔ ถึงรัชกาลที่ ๙ (พ.ศ. ๒๔๓๘ – พ.ศ. ๒๕๑๕) ที่เริ่มมีผลงานตั้งแต่การปั้นซ่อมบูรณะพระปรางค์มหาราชาตุ เมื่อปีพ.ศ. ๒๔๗๑ เรื่อยมาจนถึงผลงานชิ้นสุด คือ ปูนปั้นหน้าบันฝังทิศตะวันออกของหอปริยัติธรรม วัดพลับพลาชัย จ.เพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๑๐ เริ่มตั้งแต่ครูพิน อินฟ้าแสง มาบุกเบิกงานปูนปั้น ทำให้งานปูนปั้น ได้รับความนิยมเรื่อยมา และผลักดันให้เกิดอาชีพช่างปั้นรับเหมาในเวลาต่อมา ผลงานปูนปั้นของครูพิน อินฟ้าแสง และมหาประเทวีในช่วงท้าย ๆ ได้ส่งต่อองค์ความรู้มายังรุ่นช่างสอย ศิลปกรอบ (พ.ศ. ๒๔๗๕ – พ.ศ. ๒๕๔๐ เสียชีวิตแล้ว) ช่างเทิน เกสร (พ.ศ. ๒๔๗๕ – เสียชีวิตแล้ว) ช่างทองรุ่งว่ เอ็มโอบุช (พ.ศ. ๒๔๘๖ – ๒๕๖๖ เสียชีวิตแล้ว) ช่างเฉลิม พึ่งแดง (พ.ศ. ๒๔๘๗ - ปัจจุบัน)

ช่างปูนปั้นสกุลช่างเพชรบุรีเริ่มเมื่อราว พ.ศ. ๒๕๐๔ งานช่างเมืองเพชรเกิดขึ้นในวัด มีแนวคิดที่ว่า งานช่าง ปูนปั้นเมืองเพชรมีสองสาย จากครูวัดพระทรงและครูวัดพลับพลาชัย เนื่องจากในสมัยก่อน วัดเปรียบเสมือนแหล่งความรู้ของชุมชน ที่เป็นทั้งที่พึ่งพาทางจิตใจ ที่พึ่งพิงทางความรู้ และเปรียบเสมือนแหล่งสืบทอดทางองค์ความรู้ จึงเกิดการส่งต่อความรู้ด้านช่างภายในวัด ในสมัยก่อนพระและสามเณรมักจะบวชครั้งละหลายพรรษา ในช่วง ๑ - ๒ พรรษาแรกมักจะเรียนพระธรรมและบทสวดมนต์ เมื่อเริ่มพรรษาที่ ๓ จึงเริ่มมีเวลาว่าง พระและสามเณรจึงนิยมเรียนงานช่างจากพระที่เป็นพระรุ่นพี่ จึงเกิดการสืบทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับงานช่างภายในวัด โดยมากพระที่เป็นช่างมักจะนิยมงานช่างไม้และ

ช่างปูนเป็นส่วนมาก จึงเรียกได้ว่างานช่างสองประเภทนี้มักมีแทบจะทุกวัด (บุญรัตน์ เจริญชัย, ๒๕๔๑) ลักษณะเด่นของงานช่างวัดพระทรงจะมีเอกลักษณ์ที่ปลายกนกจะตรง ในปัจจุบันงานช่างสกุลเพชรบุรีมีสองลักษณะ คือ งานแบบดั้งเดิม หรืองานชนบ และงานแบบร่วมสมัย ที่จะมีลักษณะรูปร่างของการปั้นแบบตะวันตก โดยลักษณะแบบร่วมสมัยนี้มาจากการเรียนงานช่าง ในระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของช่างสมัยใหม่ที่นำเอางานแบบตะวันตกมาผสมผสานกับแบบชนบ จนได้ออกมาเป็นงานแบบร่วมสมัย หรือแม้แต่ช่างสำรวจผู้ซึ่งเป็นน้องชายของช่างทองร่วง ที่มองว่าหากทำแบบชนบดั้งเดิมคงเปรียบเทียบความประณีตกับงานช่างในสมัยอยุธยา นั้นเป็นไปได้ยาก จึงได้ศึกษางานจากที่ต่าง ๆ แล้วนำมาผสมผสานกับแบบดั้งเดิมเพื่อให้เกิดความสวยงามในอีกแง่ที่แตกต่างออกไป

ภายหลังจากงานช่างปูนปั้นในจังหวัดเพชรบุรีมีการปรับเปลี่ยนการถ่ายทอดองค์ความรู้ กล่าวคือ มีการถ่ายทอดองค์ความรู้กันนอกวัดมากขึ้น จึงเกิดเป็นลักษณะเด่นของช่างเมืองเพชรที่แตกต่างจากที่อื่น คือ ช่างเมืองเพชรงานปูนปั้นมักมีครูช่างมากกว่าหนึ่งคน จากการศึกษาค้นคว้าของคณะกรรมการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเพชรบุรี สรุปได้ว่าช่างปูนปั้นสกุลช่างเมืองเพชรที่มีอยู่ในขณะนี้ประกอบด้วยช่างทั้งหมด ๕ กลุ่มใหญ่ ได้แก่

๑. กลุ่มช่างปั้นสายช่างเฉลิม พึ่งแดง
๒. กลุ่มช่างปั้นสายช่างทองร่วง เอ็มโอษฐ์
๓. กลุ่มช่างปั้นสายช่างสอย ศิลปะกอบ

๔. กลุ่มช่างปั้นสายช่างเหิน เกสรฯ
๕. กลุ่มช่างอิสระ คือ ช่างสมบัติ พูลเกิดและช่างเอกลักษณ์ มิตรรัตน์

แต่หากจำแนกช่างงานปูนปั้นในศูนย์เรียนรู้เพื่อเทิดพระเกียรติฯ สามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ กลุ่ม คือ

- ๑.) ช่างสายครุทองร่วง เอ็มโอษฐ์
- ๒.) ช่างอิสระ
- ๓.) ช่างจากการศึกษาเล่าเรียนในสถาบันการศึกษา

ช่างทองร่วง เอ็มโอษฐ์ เป็นชาวจังหวัดสมุทรสงคราม มีความสนใจด้านงานจิตรกรรม จึงได้เข้าไปศึกษาทางด้านปูนปั้นกับ ครูพิณ อินฟ้าแสง ที่จังหวัดกรุงเทพมหานครและได้ติดตามครูพิณ ออกไปทำงานตาม จังหวัดต่าง ๆ ก่อนจะเข้ามาอาศัยและรับงานที่ จังหวัดเพชรบุรี จนถึงปัจจุบัน สายครุทองร่วงจะแตกต่างจาก ครุช่างสายอื่น กล่าวคือ ครุช่างท่านอื่น ๆ มักถ่ายทอดองค์ความรู้ สู่นุญาติมิตรหรือคนในครอบครัวแต่เพียงเท่านั้น โดยช่างทองร่วงในช่วงแรกนอกจากจะมีบรรดาเครือญาติ แล้วนั้นยังมีบุคคลภายนอก อีกด้วย เนื่องจากในช่วงแรกช่างทองร่วงเป็นชาวจังหวัด สมุทรสงครามจึงไม่มีเครือญาติที่จังหวัดเพชรบุรีแต่อย่างใด เมื่อต้องรับงานใหญ่ จึงจำเป็นต้องรับลูกศิษย์มาสอนและรับงาน ช่วย ช่างทองร่วงจึงกระจายอยู่มากในจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งอาจนับได้ว่าช่างทองร่วงเป็นช่างสายปูนปั้นที่มีลูกศิษย์เป็นจำนวนมากเป็น ลำดับต้น ๆ ของจังหวัดเพชรบุรี ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของงาน ช่างทองร่วงมักจะเป็นการล้อมการเมืองเป็นส่วนมาก เนื่องจาก

ช่างทองรุ่งมีความสนใจในการเมืองตั้งแต่วัยหนุ่ม โดยช่างงานปูนปั้น ที่ทำศูนย์เรียนรู้เพื่อเทิดพระเกียรติฯ นั้น ลูกศิษย์ช่างทองรุ่ง เอ็มโอษฐ์ ทั้งสิ้น ๕ คน คือ

๑. ช่างสาโรจน์ บุญประเสริฐ
๒. ช่างสมชาย บุญประเสริฐ
๓. ช่างชัชวาลย์ สหัสสพาศน์
๔. ช่างสำรวย เอ็มโอษฐ์
๕. ช่างสมเจต อินฉิม

ช่างอิสระ ได้แก่ กลุ่มช่างที่ได้ทำการศึกษาด้วยตนเองและศึกษาผ่านการเรียนรู้งานจากครูช่างอื่น ๆ มีจำนวนทั้งสิ้น ๓ คน ได้แก่

๑. ช่างเฉลิม พึ่งแดง
๒. ช่างสมบัติ พูลเกิด
๓. ช่างเอกลักษณ์ มิตรรัน

กลุ่มสุดท้าย คือ กลุ่มช่างจากการศึกษาเล่าเรียนในสถาบันการศึกษา ได้แก่

๑. ช่างภิญโญ บุญเกิด
๒. ช่างภาณุพัฒน์ วิบูลรุ่งเรือง

ช่างสายครุฑทองร่วง เอ็ม ไอษฐ์	ช่างอิสระ	ช่างจากการศึกษาเล่า เรียน ในสถาบันการศึกษา
ช่างสาโรจน์ บุญประเสริฐ	ช่างเฉลิม พึ่งแดง	ช่างภิญโญ บุญเกิด
ช่างสมชาย บุญประเสริฐ	ช่างสมบัติ พูลเกิด	ช่างภาณุพัฒน์ วิบูลรุ่งเรือง
ช่างชัชวาล สหัสสพาศน์	ช่างเอกลักษณ์ มิตรรัน	
ช่างสำรวย เอ็มไอษฐ์		
ช่างสมเจต อินนิม		

การเรียนรู้งานช่างของช่างสกุลเพชรนั้น เบื้องต้นจะเริ่มที่
การเขียนลายเนื่องจากพื้นฐานของงานปูนปั้นเป็นงานลายไทยที่
ต้องอาศัยความละเอียดจึงมักต้องเน้นการเขียนลายให้ออกมาดี
เสียก่อน ก่อนจะเริ่มหัดปั้นปูนเป็นส่วนประกอบเล็ก ๆ เมื่อทำได้ดีก็
หุบทิ้งแล้วทำใหม่ เพื่อให้งานออกมามีและสมส่วนกับองค์ประกอบ
อื่นให้ได้มากที่สุด ช่างสามารถแบ่งออกได้เป็นสองประเภท คือ
ช่างที่ปั้นปูนได้เพียงอย่างเดียว ช่างที่สามารถปั้นปูนและออกลายได้
กล่าวคือ เมื่อรับงานมาจะมอบหมายให้ช่างที่ออกลายได้ออกลายให้
แล้วจึงนำมาปั้นก่อน จะใส่รายละเอียดต่าง ๆ ตามที่ตนคิดว่า
เหมาะสมในงานปั้นเพื่อให้งานออกมาสมบูรณ์มากที่สุด

ส่วนผสมของปูนเพชร จากเอกสารเผยแพร่ โดย สถาบัน
ราชภัฏเพชรบุรี

๑. ทรายละเอียด ๑ ส่วน

๒. ปูนขาว ๖ ส่วน
๓. กระจกฟางชุบน้ำ ๑ กำมือ
๔. น้ำสะอาด
๕. น้ำเชื้อ ได้จาก - กาวหนังเคี้ยว ๔ ซ้อนโต๊ะ, น้ำตาล
โตนดเคี้ยว ๒ ซ้อนโต๊ะ และเบะแซ ๑ ซ้อนโต๊ะ
๖. ปูนหมัก ได้จาก น้ำปูนขาว ๓ ส่วน และทราย ๑ ส่วน
เคล้าผสมกันใส่น้ำให้ท่วมแล้วหมักไว้ ๒ สัปดาห์ อย่า
ให้แห้ง

กรรมวิธีการทำปูน จากหนังสือปูนปั้นเมืองเพชร โดย
บัวไทย แจ่มจันทร์

๑. นำปูนขาวและทรายละเอียดผสมคลุกเค้าเข้าด้วยกัน
จากนั้นนำปูนขาวและทรายละเอียดนำมาผสมใน
ภาชนะ ก่อนจะนำน้ำสะอาดใส่ลงไปจนท่วมวัตถุดิบ
ใช้ฝาปิดทิ้งไว้ประมาณ ๔ วัน เป็นการหมักปูนเพื่อ
ลดความเค็มของปูนลง
๒. นำเอาน้ำตาลโตนด ผสมน้ำใส่ภาชนะตั้งไฟเคี้ยวให้
เหนียวลักษณะแบบน้ำตีม แต่ให้เหนียวกว่าเล็กน้อย
ส่วนกาวหนังผสมน้ำใส่ภาชนะตั้งไฟเคี้ยวให้เหนียวแบบ
ยางมะตูม
๓. นำเอากระจกฟางแช่ลงในน้ำเพื่อให้เปื่อย โดยจะใช้
เวลาประมาณ ๑ ชั่วโมง
๔. นำปูนขาวที่หมักไว้แล้วใส่ครกโกลกให้เข้ากัน
ฉีกกระจกฟางที่แช่น้ำแล้วเป็นชิ้นเล็กๆ ใส่ครกโกลก
จนกระจกฟางผสมกลมกลืนกับปูน นำเอาน้ำตาลและ

กาาหนังสือที่เตรียมไว้หยอดลงไปก่อนจะโหลอีกครึ่งหนึ่ง เมื่อส่วนผสมเข้ากันได้แล้วปูนไม่อ่อนหรือแก่เกินไปแล้วจึงตักใส่ภาชนะหรือถุงพลาสติกเก็บไว้ ปูนจะยังสภาพอ่อนได้นานหากเก็บไม่ให้ถูกอากาศ การปั้นจะปั้นทิ้งไว้ ๑๐ - ๑๕ นาที ปูนที่ปั้นจะเริ่มแข็งตัว

ขั้นตอนการปั้นปูน

๑. การร่างแบบ เป็นการร่างแบบลงบนโครงสร้างที่ต้องการปั้น ช่างในอดีตมักใช้ถ่านไม้ และคุณภาพรวมทั้งหมด เมื่อได้ตามที่ต้องการแล้ว นั้นช่างจะลงเส้นหมึกเป็นเส้นทึบ การลงเส้นหมึก ช่างปูนปั้นจะใช้ฟูกันจุ่มหมึกจีน โดยช่างปูนปั้นจะไม่พิถีพิถันในการลงเส้นเท่าช่างเขียนลายปิดทองรดน้ำ แต่จะเป็นลักษณะของการเขียนกระทบเส้น เนื่องจากลวดลายจะถูกปูนทับเส้น ในขั้นตอนการปั้นอยู่ดี
๒. การเพิ่มการยึดเกาะ ด้วยการปั้นปูนนั้นมักปั้นลงบนพื้นเรียบปูนไม่ยึดเกาะ จึงต้องการกระบวนการในการช่วยให้ปูนยึดเกาะดีขึ้น ด้วยการใส่เหล็กสกัดหรือลูกขวานสับลงบริเวณที่จะปั้นให้มีลักษณะถี่ ๆ จนเกิดเป็นความหยาบเพื่อให้ปูนสามารถยึดเกาะได้ อีกหนึ่งวิธี คือ การใช้ไม้ไผ่แก่เหลาเป็นลูกทอยตอกลงพื้นที่ที่จะปั้นปูนสลับกันไปโดยทั่วๆ โดยให้เหลือปลายลูกทอยโผล่ จากบริเวณที่จะปั้น

ประมาณ ๑ ชั่วโมงโดยประมาณ วิธีที่สองนี้ช่วยให้ปูนยึดเกาะถาวรมากกว่าวิธีแรก

๓. การขึ้นโคลน เป็นกระบวนการขึ้นรูปโดยใส่ปูนตามแนวเส้นที่ได้ร่างไว้ โดยใช้เกรียงตักปูนและให้ติดเป็นลักษณะบาง ๆ ให้เกิดลวดลาย รอจนชั้นแรกแห้งแล้วจึงขึ้นโคลนในชั้นถัดไป
๔. การปั้นรัตรูป - รัตลาย เป็นการพอกปูนและปั้นทำรูปภาพหรือลวดลายให้สมบูรณ์ตามขนบนิยมหรือรูปแบบอันควรจะเป็นให้สำเร็จในรูปแบบที่สมบูรณ์เรียบร้อย

ประวัติช่างปูนปั้นผู้สร้างสรรค์งานในโครงการศูนย์เรียนรู้ เพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ด้วยฝีมือช่างชั้นเอกเมืองเพชรบุรี

เกิดเมื่อวันที่ : ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

ประวัติการศึกษา : จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียน
บางจานวิทยา

ประวัติการทำงาน :

๑.) เป็นหนึ่งในสมาชิกทีมช่างสกุลเพชรบุรีที่ได้รับเชิญจากกรม
ศิลปากรให้ร่วมปั้นสัตว์หิมพานต์ประดับพระเมรุมาศ ในการ
พระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพในหลวงรัชกาลที่ ๙

๒.) ปั้นวัดศิลาสูง ตำบลมะเร็ด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

๓.) ปั้นวัดเกริ่นกฐิน ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

๔.) ปั้นวัดเขาสมโภชน์ ตำบลบัวชุม อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

๕.) ปั้นวัดดอนทอง ตำบลตะนาว อำเภอดอนพุด จังหวัดสระบุรี

๖.) ปั้นวัดปราโมทย์ ตำบลบ้านปราโมทย์ อำเภอบางคนที
จังหวัดสมุทรสงคราม

๗.) ปั้นวัดคลองสายหนึ่ง ตำบลนายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

๘.) ปั้นวัดข่อย ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

๙.) ปั้นวัดเขาย้อย ตำบลเขาย้อย อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

๑๐.) ปั้นเขาวัง ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

๑๑.) ปั้นวัดหนองบัว ตำบลบ้านในดง อำเภอท่าช้าง
จังหวัดเพชรบุรี

๑๒.) บัณฑิตอุบลวรรณดา ตำบลศรีสุราษฎร์ อำเภอดำเนินสะดวก
จังหวัดราชบุรี

๑๓.) บัณฑิตศรีษะทอง ตำบลศรีษะทอง อำเภอนครชัยศรี
จังหวัดนครปฐม

๑๔.) บัณฑิตเขาน้อย ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์

๑๕.) บัณฑิตสุทิวรราราม แขวงยานยาวา เขตสาทร
กรุงเทพมหานคร

๑๖.) บัณฑิตป่าคลองกุ่ม ตำบลตลาด อำเภอเมืองจันทบุรี
จังหวัดจันทบุรี

รางวัลที่ได้รับ : รางวัลชนะเลิศอันดับ ๑ ศิลปะปูนปั้นแห่ง
ประเทศไทย ครั้งที่ ๑๖

ประวัติส่วนตัวโดยสังเขป

ช่างสาโรจน์ บุญประเสริฐ เป็นหนึ่งในสายช่างทองรุ่ง
เอมโอษฐ์ โดยได้ศึกษาและต่อยอดองค์ความรู้มาจากผู้เป็นบิดา
คือ ช่างสมใจ (บุญจริง) บุญประเสริฐ ผู้ซึ่งเป็นทั้งศิลปินนักแสดงลำ
ตัดและช่างปูนปั้นของสกุลช่างเพชรบุรี โดยช่างสาโรจน์ มีพี่น้อง
รวมทั้งตัวช่างสาโรจน์รวมทั้งสิ้น ๕ ท่าน ล้วนแล้วแต่เป็นช่างปูนปั้น
ในสกุลช่างเพชรบุรีทั้งสิ้นโดยช่างสาโรจน์ บุญประเสริฐ ได้รับเชิญ
จากกรมศิลปากรให้ร่วมปั้นสัตว์หิมพานต์ประดับพระเมรุมาศ ใน
การพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระ

ปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวง รัชกาลที่ ๙ ซึ่งเป็นหนึ่งใน
ผลงานที่สร้างชื่อเสียงและเป็นการแสดงผลงานให้เป็นที่ประจักษ์แก่
สาธารณชนของสกุลช่างเมืองเพชรเป็นอย่างมาก อีกทั้ง ช่าง
สาโรจน์ บุญประเสริฐ ยังเป็นแชมป์ศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ ๑๖ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ณ วิทยาลัยเพาะช่าง ในคราว สมเด็จพระ
เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ ขณะนั้น ทรงพระ
กรุณาโปรดเกล้าฯ เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเปิดงานดังกล่าวอีก
ด้วย

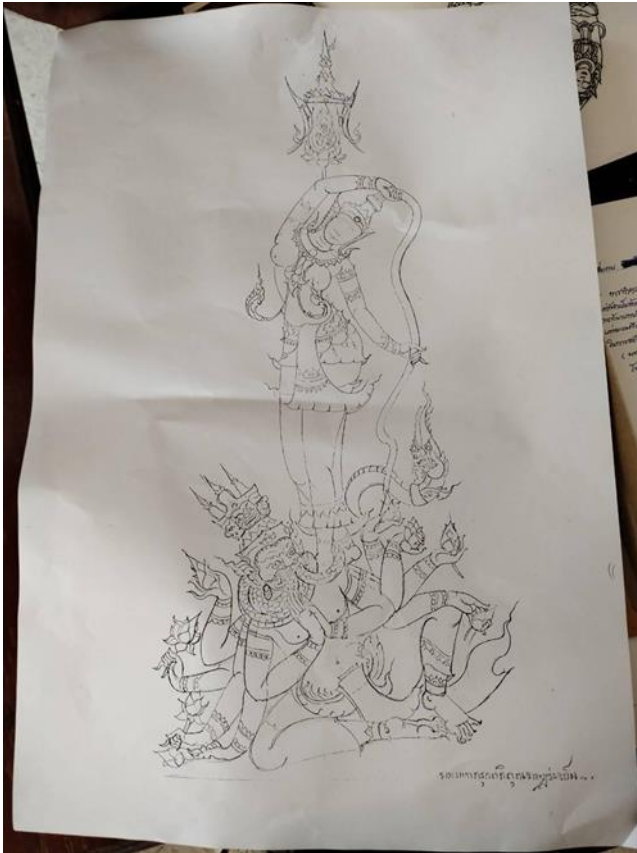

ภาพที่ ๒ : ช่างสาโรจน์ บุญประเสริฐ

ที่มา : อาจารย์จตุพร บุญประเสริฐ

ผลงาน ทาน (การทำทาน) คือ การให้ทรัพย์สินสิ่งของ

โดย ช่างสาโรจน์ บุญประเสริฐ

ภาพที่ ๓ : แบบร่างผลงานทาน

แนวความคิด

การให้ทานเป็นการสั่งสมบารมีอย่างหนึ่ง ดังเช่น พระแม่ธรณีทรงแสดงปาฏิหาริย์ให้เหล่า ยักษ์ - มาร ได้เห็น เพื่อเป็นสักขีพยานแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่พระองค์ได้เคยปฏิบัติมาหลายร้อยชาติเฉกเช่นเดียวกับพระมหากษัตริย์ทุกพระองค์ในอดีตกาลของไทยตลอดมา ที่ทรงมีทศบามีธรรม ๑๐ ประการ โดยการให้ “ทาน” เป็นลำดับสำคัญเพื่อที่จะให้พระราชกรณียกิจพ้นจากความทุกข์และมีความร่มเย็นเป็นสุขสืบไป

ระหว่างการก่อสร้าง

ภาพที่ ๔ ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๑

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๕ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๑

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๖ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๒

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงานโดยสมบุรณ์

ภาพที่ ๗ : ผลงานทำน โดยสมบุรณ์
ที่มา : สงกรานต์ จันทรนาค
วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๔.๒๓ น.

สถานที่ บริเวณหลังอาคาร ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๘ และ ๙ : ผลงานทำน โดยสมบูรณ์

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบุรี

๒. ช่างเอกลักษณ์ มิตรรัน

เกิดเมื่อวันที่ : ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๑

ประวัติการศึกษา : จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนวัดเทพประชมุนิมิตร

ประวัติการทำงาน : เป็นหนึ่งในทีมช่างสกุลเพชรบุรีที่ได้รับเชิญจากกรมศิลปากรให้ร่วมปั้นสัตว์หิมพานต์ประดับพระเมรุมาศ ในการพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพในหลวงรัชกาลที่ ๙

รางวัลที่ได้รับ :

๑. รางวัล “วัฒนคุณาธร” ด้านการเป็นผู้ทำคุณประโยชน์ด้านศิลปะ จากกระทรวงวัฒนธรรม ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖

๒. รางวัล ศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทย

ประวัติส่วนตัวโดยสังเขป

ช่างเอกลักษณ์ มิตรรัน เป็นช่างสายอิสระ ที่มีเชื้อสายไทยทรงดำ อาศัยที่อำเภอเขาย้อย มีลักษณะผลงานในด้านพุทธศิลป์ และงานปูนปั้นในรูปแบบร่วมสมัย มีผลงานที่เป็นรูปแบบเฉพาะตน เช่น การปั้นสรีระของหุ่นแบบตะวันตก แต่ยังคงรักษาเอกลักษณ์ลวดลายที่มีความสลับซับซ้อนสวยงามไปควบคู่กันไปอย่างกลมกลืน ช่างเอกลักษณ์ มิตรรัน เป็นหนึ่งในช่างที่ได้รับมอบหมายจากกรมศิลปากรให้รับหน้าที่ร่วมกับช่างปูนปั้นเมืองเพชร ให้ถวายงานปูนปั้นประดับพระเมรุมาศของในหลวงรัชกาลที่ ๙ ช่างเอกลักษณ์เป็นช่างที่ได้รับรางวัล “วัฒนคุณาธร” ด้านการเป็นผู้ทำคุณประโยชน์ด้านศิลปะ จากกระทรวงวัฒนธรรม ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖

ภาพที่ ๑๐ : ช่างเอกลักษณ์ มิตรรัน

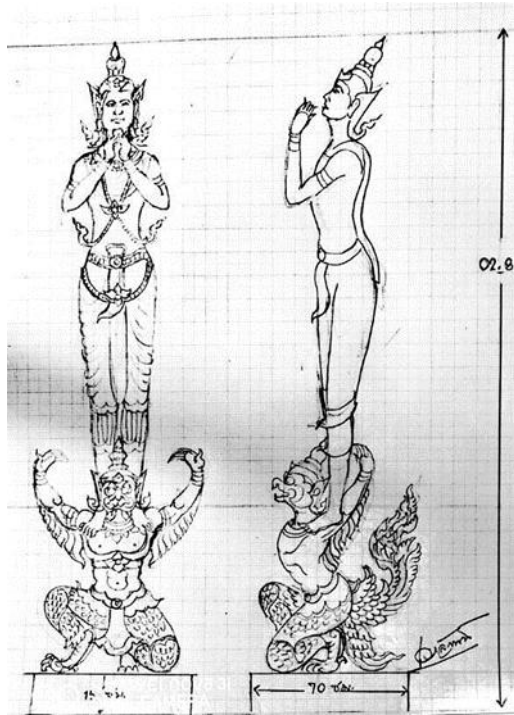
ที่มา : สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงาน อาชชว (ความซื่อตรง)

คือ การสัจจิตต่อหน้าที่การงานของตน ต่อมิตรสหาย ต่อองค์กร

โดย ช่างเอกลักษณ์ มิตรรัน

ภาพที่ ๑๑ : แบบร่างผลงานอาชชว

ที่มา : ช่างเอกลักษณ์ มิตรรัตน์

แนวความคิด

พระราชพิธีถือน้ำพิพัฒน์สัตยา เป็นพระราชพิธีศักดิ์สิทธิ์ที่พระมหากษัตริย์ทรงกระทำมาตั้งแต่กรุงศรีอยุธยาเพื่อปกป้องถึงความซื่อสัตย์และเป็นธรรมในการปกครองประชาราษฎร์ น้ำที่ใช้ในพระราชพิธี นำมาจากแหล่งน้ำศักดิ์สิทธิ์ ๑๐๘ แห่ง นำมาทำพิธีโดยพราหมณ์ พระราชพิธีถือน้ำพิพัฒน์สัตยาเป็นการสาบานตนเพื่อ

แสดงถึงความซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และพระองค์
ทรงถือน้ำพิพัฒน์สัตยาเพื่อบอกถึงการปกครองด้วยความซื่อสัตย์
ต่อไพร่ฟ้าประชาราษฎร์

ระหว่างการก่อสร้าง

ภาพที่ ๑๒ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๑

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๑๓ ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๒

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๑๔ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๒
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงานโดยสมบุรณ์

ภาพที่ ๑๕ : ผลงานอาชชวี่ โดยสมบุรณ์

ที่มา : สงกรานต์ จันทรินาค

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๔.๒๕ น.

สถานที่ บริเวณหลังอาคาร ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๑๖ ผลงานอาชชวร์ โดยสมบุญรณ์
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๑๗ ผลงานอาชชว โดยสมบุญณ์
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๑๘ ผลงานอาชชวํ โดยสมบุญณํ
ที่มา : สถาบันวิจัยและสงเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

๓. ช่วงภาพพัฒนา วิบูลรุ่งเรือง

เกิดเมื่อวันที่ : ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

ประวัติการศึกษา :

ระดับปริญญาตรีจากคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ สาขาทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ศึกษาระดับปริญญาโทจากคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ สาขาทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการทำงาน :

๑.) ร่วมแสดงงานประเภทปั้นปูนสำเร็จรูปที่พีไอ ระดับเยาวชน การประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๙ ประจำปี ๒๕๕๒

๒.) ร่วมแสดงงานประเภทปั้นปูนสำเร็จรูปที่พีไอ ระดับเยาวชน การประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑๑ ประจำปี ๒๕๕๔

๓.) ร่วมแสดงงานประเภทปั้นปูนสำเร็จรูปที่พีไอ ระดับเยาวชน การประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑๒ ประจำปี ๒๕๕๕

๔.) ร่วมแสดงงานประเภทผลงานสำเร็จรูปที่พีไอ ระดับเยาวชน การประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑๓ ประจำปี ๒๕๕๖

๕.) ร่วมแสดงงานประเพณีผลงานสำเร็จรูปที่พีไอ ระดับเยาวชน การประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑๖ ประจำปี ๒๕๕๙

๖.) ร่วมแสดงงานประเพณีผลงานสำเร็จรูปที่พีไอ ระดับเยาวชน การประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑๗ ประจำปี ๒๕๖๐

๗.) ร่วมแสดงงานประเพณีผลงานสำเร็จรูปที่พีไอ ระดับเยาวชน การประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑๘ ประจำปี ๒๕๖๑

รางวัลที่ได้รับ :

๑. รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๒ การแข่งขันศิลปะปูนปั้น โครงการสืบสานศิลปะปูนปั้นเมืองเพชร พ.ศ. ๒๕๕๒

๒. รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑ ประเพณีปูนปั้นสำเร็จรูปที่พีไอ ระดับเยาวชน การประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑๐ ประจำปี ๒๕๕๓

๓. รางวัลรองชนะเลิศการประกวดวาดภาพในโครงการคนพริบพรี หัวข้อคนพริบพรี ณ ลานศิลปวัฒนธรรม วัดใหญ่สุวรรณาราม จ.เพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๕๓

๔. รางวัลยอดเยี่ยม การประกวดศิลปกรรม Nan Mee fine arts award ครั้งที่ ๖ ซึ่งถวายพระราชทาน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พ.ศ. ๒๕๕๕

๕. รางวัลเหรียญทองอันดับ ๑ การแข่งขันทักษะวิชาชีพ วาดภาพคนเหมือนระดับภาค และเหรียญทองอันดับ ๒ การแข่งขันทักษะวิชาชีพ วาดภาพคนเหมือนระดับชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕

๖. รางวัลชมเชยประเภทปั้นปูนสำเร็จรูปที่พีไอ ระดับเยาวชน การประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑๒ ประจำปี ๒๕๕๕

๗. รางวัลชนะเลิศประเภทปั้นปูนสำเร็จรูปที่พีไอ ระดับเยาวชน การประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑๓ ประจำปี ๒๕๕๖

๘. รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๒ ประเภทปั้นปูนสำเร็จรูปที่พีไอ ระดับเยาวชน การประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑๔ ประจำปี ๒๕๕๗

๙. รางวัลชนะเลิศประเภทปั้นปูนสำเร็จรูปที่พีไอ ระดับเยาวชน การประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑๕ ประจำปี ๒๕๕๘

๑๐. รางวัลชมเชยประเภทปั้นปูนสำเร็จรูปที่พีไอ ระดับเยาวชน การประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑๖ ประจำปี ๒๕๕๙

๑๑. รางวัลชนะเลิศประเภทปั้นปูนสำเร็จรูปที่พีไอ ระดับเยาวชน การประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑๗ ประจำปี ๒๕๖๐

๑๒. รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑ ประเภทปั้นปูนสำเร็จรูปที่พีไอ ระดับเยาวชน การประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑๘ ประจำปี ๒๕๖๑

๑๓. รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๒ ประเภทปั้นปูนสำเร็จรูปที่พีไอ ระดับเยาวชน การประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑๙ ประจำปี ๒๕๖๒

ประวัติส่วนตัวโดยสังเขป

ช่างภาพุฒัน วิบูลรุ่งเรือง จบการศึกษาจากคณะ จิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ สาขาทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชนะการประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทย ในประเภทที่ ๒ ปั้นปูนสำเร็จรูป ที่พีไอ เรื่อง ความสามัคคี คือ พลังของชาติ ในการจัดงานครั้งที่ ๑๗ ณ อาคารพิพิธภัณฑ์เพาะช่างเฉลิมพระเกียรติ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ที่ได้ว่าเป็นงานการแข่งขันปูนปั้นที่ได้ว่าเป็นงานใหญ่ระดับประเทศ ซึ่งในครั้งที่ ๑๖ ช่างสาโรจน์ บุญประเสริฐ ช่างสายครุทองรุ่งก็เคยได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดในงานดังกล่าวด้วย เมื่อการจัดงานครั้งที่ ๒๐ ของงานดังกล่าว ช่างภาพุฒัน วิบูลรุ่งเรือง ได้สร้างสรรค์ผลงานชื่อ “จากลานข้าวสู่ลานบัว” ได้รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑ ในประเภทปั้นปูนสำเร็จรูปปูนที่พีไอ

ภาพที่ ๑๙ : ช่างภาพพัฒนา วิบูลรุ่งเรือง (ขวา)
ที่มา : ช่างภาพพัฒนา วิบูลรุ่งเรือง

ผลงาน ปรีจาค์ (ปรีจาค) คือ ความเสียสละ

ภาพที่ ๒๐ : แบบร่างผลงานปรีจาค์

ที่มา : ช่างภาพพัฒนา วิบูลรุ่งเรือง

แนวความคิด

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ เปรียบเสมือนตั้งพระโพธิสัตว์ที่ได้พระราชทานโครงการพระราชดำริมากกว่า ๔,๐๐๐ โครงการ ซึ่งเป็นโครงการที่เกี่ยวกับเรื่องน้ำมากกว่า ๓,๐๐๐ โครงการ เปรียบเสมือนพระโพธิสัตว์หลังน้ำทิพย์ สื่อนำให้เห็นถึงโครงการพระราชดำริที่พระราชทานให้ปวงชนชาวไทย ช่างกับวัวที่หมอบอยู่เคียงข้าง เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นประเทศเกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์

ระหว่งการก่อสร้าง

ภาพที่ ๒๑ : ภาพระหว่งการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๑

ภาพที่ ๒๒ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๒
ที่มาจากภาพที่ ๒๑ และ ๒๒ : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงานโดยสมบุรณ์

ภาพที่ ๒๓ : ผลงานปริจาค์ โดยสมบุรณ์

ที่มา : สงกรานต์ จันทร์นาค

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๔.๒๙ น.

สถานที่ บริเวณหลังอาคาร ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๒๔, ๒๕ และ ๒๖ : ผลงานปริจาค์ โดยสมบุรณ์
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

๔. ช่างสมเจต อินฉิม

เกิดเมื่อวันที่ : ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

ประวัติการศึกษา : จบการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี

ประวัติการทำงาน :

๑.) เป็นหนึ่งในทีมช่างสกุลเพชรบุรีที่ได้รับเชิญจากกรมศิลปากรให้
ร่วมปั้นสัตว์หิมพานต์ประดับพระเมรุมาศ ในการพระราชพิธีถวาย
พระเพลิงพระบรมศพในหลวงรัชกาลที่ ๙

๒.) ร่วมปั้นซุ้มประตูทางเข้าวัดกันมาตุยาราม กรุงเทพมหานคร

๓.) ปั้นหน้าบันศาลาการเปรียญวัดพุทธาวาส จังหวัดนครปฐม

๔.) ปั้นพระอุโบสถ วัดเจดีย์หอย จังหวัดปทุมธานี

๕.) ปั้นปฏิมากรรมกลางแจ้งบริเวณคลองบัว อำเภอมือง จังหวัด
เพชรบุรี ตอน พาลีซิงนางสีดาจากทศกัณฐ์

๖.) ปั้นปฏิมากรรมกลางแจ้งอุทยานปูนปั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบุรี

๗.) เรื่องทศพิศราชธรรม ชื่อ อวิหีสถ

๘.) ปั้นปฏิมากรรมท้าวเวสสุวรรณ ขนาดความสูง ๙ เมตร นำไป
ประดิษฐาน ณ วัดครุบาบุญชุ่ม ประเทศพม่า

๙.) ร่วมแสดงงานประเพณีปูนปั้นสำเร็จรูปที่พีไอ การประกวด
ศิลปะปูนปั้น ครั้งที่ ๑๕ ประจำปี ๒๕๕๘

รางวัลที่ได้รับ :

๑. รางวัลชนะเลิศในโครงการประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ ๒๐ ประเภทปั้นปูนสด ในชื่อผลงาน “รามาวตาร”

๒. ได้รับรางวัลชมเชยประเภทปั้นปูนสด การประกวดศิลปะปูนปั้น
ครั้งที่ ๗ - ๑๐ ประจำปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๓

๓. ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๒ ประเภทปั้นปูนสดและ
ประเภทผลงานสำเร็จรูป การประกวดศิลปะปูนปั้น ครั้งที่ ๑๑
ประจำปี ๒๕๕๔

๔. ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ ๑ ประเภทปั้นปูนสดและรางวัลรอง
ชนะเลิศอันดับ ๒ ประเภทสำเร็จรูป การประกวดศิลปะปูนปั้น
ครั้งที่ ๑๒ ประจำปี ๒๕๕๕

๕. ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ ๒ ประเภทปั้นปูนสด และประเภท
สำเร็จรูป การประกวดศิลปะปูนปั้น ครั้งที่ ๑๓ ประจำปี ๒๕๕๖

๖. ได้รับรางวัลชนะเลิศประเภทผลงานสำเร็จรูป และรางวัลชมเชย
ประเภทปั้นปูนสด การประกวดศิลปะปูนปั้น ครั้งที่ ๑๔ ประจำปี
๒๕๕๗

๗. ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ ๑ ประเภทปั้นปูนสดและรางวัลรอง
ชนะเลิศอันดับ ๑ ประเภทผลงานสำเร็จรูป การประกวดศิลปะปูน
ปั้น ครั้งที่ ๒๐ ประจำปี ๒๕๖๕

ประวัติส่วนตัวโดยสังเขป

ช่างสมเจต อินฉิม เป็นหนึ่งในสายของช่างทองร่วง เอ็มโอษฐ์ ซึ่งช่างสมเจต อินฉิม ได้เรียนรู้ศิลปะปูนปั้นมาจากช่างบาหยัน รอดจากทุกข์ ผู้เป็นน้า (ช่างบาหยัน รอดจากทุกข์ มีศักดิ์เป็นญาติห่างๆช่างบุญเจื่อน เอ็มโอษฐ์ ซึ่งช่างบุญเจื่อน เอ็มโอษฐ์ ได้แต่งงานกับช่างทองร่วง เอ็มโอษฐ์) ช่างสมเจต อินฉิม เป็นหนึ่งในช่างปูนปั้นสกุลเพชรบุรีที่ได้รับเชิญจากกรมศิลปากรให้ถวายงานประดับพระเมรุมาศ ในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวง รัชกาลที่ ๙ อีกทั้งช่างสมเจต อินฉิม ยังได้รับรางวัลชนะเลิศการแข่งขันปูนปั้นระดับประเทศเช่นเดียวกับช่างปูนปั้นในจังหวัดเพชรบุรี โดยช่างสมเจตได้รับรางวัลชนะเลิศในโครงการประกวดศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๒๐ จัดโดย วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ร่วมกับกรมศิลปากร และบริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) ประเภทปั้นปูนสด ในชื่อผลงาน “รามาวตาร”

ภาพที่ ๒๗ : ช่างสมเจต อินฉิม

ที่มา : สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงาน อวิหีสนฤจ (ความไม่เปียดเบียน ช่มเหง)

ภาพที่ ๒๘ : แบบร่างผลงาน “อวิหีสนฤจ”

ที่มา : ช่างสมเจต อินฉิม

แนวความคิด

การดำเนินชีวิตไปตามทางสายกลาง การผลิต การบริโภคที่สมดุลโดยไม่เน้นประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก ซึ่งนำไปสู่การแข่งขันแย่งชิง จนเป็นการเบียดเบียนตนเอง ผู้อื่น และสิ่งแวดล้อม

ระหว่างการก่อสร้าง

ภาพที่ ๒๙ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๑

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๓๐ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๒

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๓๑ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๒

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงานโดยสมบุรณ์

ภาพที่ ๓๒ : ผลงานอวิหีสถูจ โดยสมบุรณ์

ที่มา : สงกรานต์ จันทร์นาค

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๔.๓๐ น.

สถานที่ บริเวณหลังอาคาร ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๓๓, ๓๔ และ ๓๕ : ผลงานอวิหีสถจ โดยสมบุรณ์

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

๕. ช่างภิญโญ บุญเกิด

เกิดเมื่อวันที่ : ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๕

ประวัติการศึกษา :

ระดับประถมศึกษาที่วัดทองนพคุณ

ระดับมัธยมที่โรงเรียนคงคาราม

ระดับปวช. อาชีวศึกษาเพชรบุรี

ระดับปวส. ที่วิทยาลัยเพาะช่าง

ปริญญาตรีที่ราชวมงคลธัญบุรี

ประวัติการทำงาน : ร่วมปั้นสัตว์หิมพานต์ ระดับพระเมรุ
มาศ สมเด็จพระเจ้าฟ้าเพชรรัตน พระเมรุมาศ ในหลวงรัชกาลที่ ๙

รางวัลที่ได้รับ :

๑. รางวัลร่วมแสดงผลงาน ปั้นปูนสด TPI ครั้งที่ ๑๔ ครั้งที่๑๗

๒. ปั้นพญานาคราวบรรโต และกินรี โบสถ์ใหม่ ณ วัดชะอำ

๓. ประติมากรรมปูนต้ำ ในหลวงรัชกาลที่๙ วิทยาลัยอาชีวศึกษา
เพชรบุรี

๔. ประติมากรรม ทศพิธราชธรรม หัวข้อ ตบะสมาธิ

ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

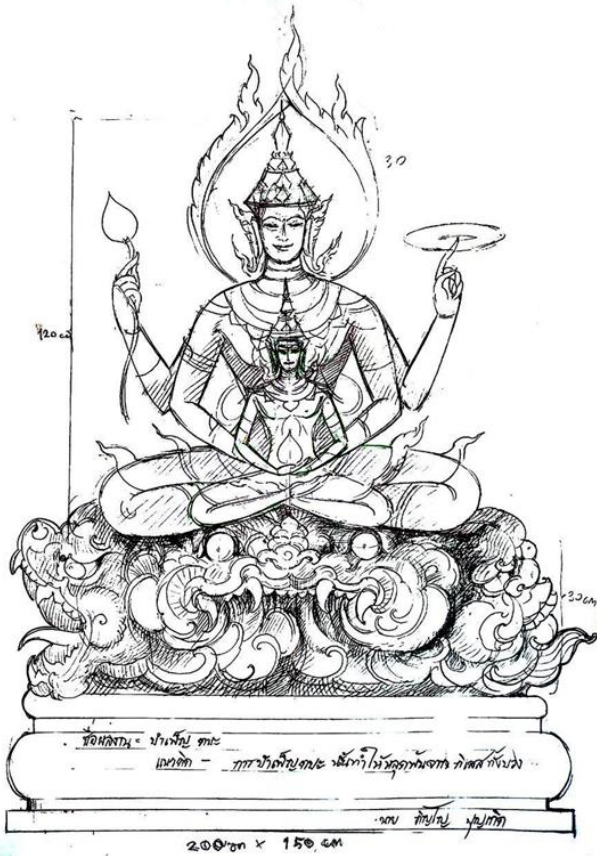
ประวัติส่วนตัวโดยสังเขป (เนื้อหาไม่มี)

ภาพที่ ๓๖ : ช่างภิญโญ บุญเกิด

ที่มา : ช่างภิญโญ บุญเกิด

ผลงาน ตป้ (ความประพடுத்தบะ) คือ เผากิเลสตัณหา

ภาพที่ ๓๗ : แบบร่างผลงานตป้

ที่มา : ช่างภิญโญ บุญเกิด

แนวคิด

การบำเพ็ญตบะนั้นทำให้หลุดพ้นจากกิเลสทั้งปวง เปรียบ
ประดุจพระมหากษัตริย์คุณของพระมหากษัตริย์ ที่ทรงมุ่งมั่นทำ
ประโยชน์ให้แก่ประชาราษฎร์และแผ่นดิน เพื่อให้เกิดความสงบสุข
และร่มเย็นตลอดกาล

ระหว่างการก่อสร้าง

ภาพที่ ๓๘ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๑

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๓๙ : ภาพระหว่างกรตติตามการก่อสร้างระยะที่ ๒
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๔๐ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๒
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงานโดยสมบุรณ์

ภาพที่ ๔๑ : ผลงานตบี่ โดยสมบุรณ์

ที่มา : คุณสงกรานต์ จันทรินาค

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๔.๓๒ น.

สถานที่ บริเวณหลังอาคาร ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๔๒: ภาพผลงานตบ้ โดยสมบุญ
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๔๓ : ภาพผลงานตบ โดยสมบุรณ์
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

๖. ช่างสำรวจ เอ็มโอษฐ์

เกิดเมื่อวันที่ : ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๙๔

ประวัติการศึกษา : จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียน
โตนดลายุ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสาคร

ประวัติการทำงาน :

๑.) หัวหน้าทีมงานปูนปั้นภายในพิพิธภัณฑ์ช่างเอรಾವัน

จ.สมุทรปราการ

๒.) เป็นหนึ่งในทีมช่างสกุลเพชรบุรีที่ได้รับเชิญจากกรมศิลปากรให้
ร่วมปั้นสัตว์หิมพานต์ประดับพระเมรุมาศ ในการพระราชพิธีถวาย
พระเพลิงพระบรมศพในหลวงรัชกาลที่ ๙

๓.) ซ่อมแซมวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ในปี พ.ศ. ๒๕๒๓ - ๒๕๒๕

๔.) ซ่อมแซมวัดบางขุนพรหม

๕.) ซ่อมแซมวัดมหรณพารามวรวิหาร

ประวัติส่วนตัวโดยสังเขป

ช่างสำรวจ เอ็มโอษฐ์ ผู้เป็นน้องชายของช่างทองร่วง
เอ็มโอษฐ์ ได้เรียนรู้งานช่างจากช่างผู้เป็นพี่ชาย แม้ช่างสำรวจ เอ็ม
โอษฐ์จะเรียนรู้งานช่างจากพี่ชายโดยตรง แต่ช่างสำรวจมักเสาะหา
ความรู้เพิ่มเติมในด้านงานช่างทั้งในและต่างประเทศ งานปูนปั้น
ของช่างสำรวจ เอ็มโอษฐ์ จึงเต็มไปด้วยเทคนิคที่แตกต่างจากงาน
ของช่างคนอื่น ๆ อาทิ การนำเอาเทคนิคงานกระเบื้องที่แตกแล้ว
มาประดับตกแต่งงานปูน หรือการนำเอาปูนแดงมาผสมกับปูนที่ใช้
ปั้นปกติจนได้สีปูนที่แตกต่างจากงานช่างทั่วไป หรือแม้แต่การใช้
ขนมบางชนิดผสมลงไปปูน เพื่อให้ปูนเกิดความเหนียวเหนียวมาก
ยิ่งขึ้น เป็นต้น เทคนิคที่กล่าวไปข้างต้น เป็นเทคนิคที่แปลกและ

แตกต่างจากช่างคนอื่น ๆ ในงานสกุลช่างเมืองเพชรเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นเทคนิคที่เกิดจากการเรียนรู้ จากการทำงานที่เชี่ยวชาญของช่างสำรวย เอ็มโอษฐ์ เมื่อครั้งเดินทางไปศึกษางานศิลปะยังสถานที่ต่าง ๆ งานของช่างสำรวย เอ็มโอษฐ์ จึงเต็มไปด้วยรายละเอียดที่งดงามตามแบบฉบับแต่มีเทคนิคการนำเสนอที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง

ภาพที่ ๔๔ : ช่างสำรวย เอ็มโอษฐ์

ที่มา : สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงาน อุกุโธ (ความไม่โกรธ) คือ การไม่แสดงอาการโกรธ

ภาพที่ ๔๕ : แบบร่างผลงาน “อุกุโธ”

ที่มา : ช่างสำรวจ เอ็มโอษฐ์

แนวความคิด

ผู้ที่ไม่ปรุงแต่งสิ่งที่มีมากระทบอารมณ์ของทวารทั้ง ๖ ได้
จิตจะอยู่เป็นสุข เป็นผู้มีจิตใจสงบ มีใจสะอาด เปรียบกับ
พระมหากษัตริย์ที่ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณ และพระราชทานอภัย
แก่ปวงราษฎร

ระหว่งการก่อสร้าง

ภาพที่ ๔๖ : ภาพระหว่งการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๑

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๔๗ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๒

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงานโดยสมบุรณ์

ภาพที่ ๔๘ : ผลงานนกกุโธร์ โดยสมบุรณ์

ที่มา : สงกรานต์ จันทน์นาค

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๔.๓๔ น.

สถานที่ บริเวณหลังอาคาร ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๔๙ และ ๕๐ : ผลงาน “อกุโธธ” โดยสมบุญ
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๕๑ : ผลงาน “อกุโธธิ” โดยสมบุญ
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

๗. ช่างสมชาย บุญประเสริฐ

เกิดเมื่อวันที่ : ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๗

ประวัติการศึกษา :

จบการศึกษานอกโรงเรียน จ.เพชรบุรี

ปริญญาศิลปบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาประติมากรรมไทย
วิทยาลัยเพาะช่าง พ.ศ. ๒๕๖๐

ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาศิลปะและการ
ออกแบบ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๖๐

ประวัติการทำงาน :

๑.) หัวหน้าทีมช่างผู้สร้างสรรค์ผลงานสัตว์หิมพานต์ระดับพระเมรุ
มาศในการพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระ
พระปรเมนทรมหาภูมิอดุลยเดช ในหลวงรัชกาลที่ ๙

๒.) งานประติมากรรมปูนปั้นนูนต่ำ “๑๐ ทศวรรษ อัครวิศวะ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” ปี พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๖๕

รางวัลที่ได้รับ :

๑. ประติมากรยอดเยี่ยมรับเชิญเข้าร่วมแสดงผลงานการประกวด
ศิลปะปูนปั้น ปี พ.ศ. ๒๕๕๕

๒. ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาศิลปะและ
การออกแบบ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

๓. ชนะรางวัลจากการประกวดศิลปะปูนปั้น ครั้งที่

๔. รางวัล “ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม” ปี ๒๕๕๙ จากสถาบันส่งเสริมศิลปหัตถกรรมไทย

ประวัติส่วนตัวโดยสังเขป

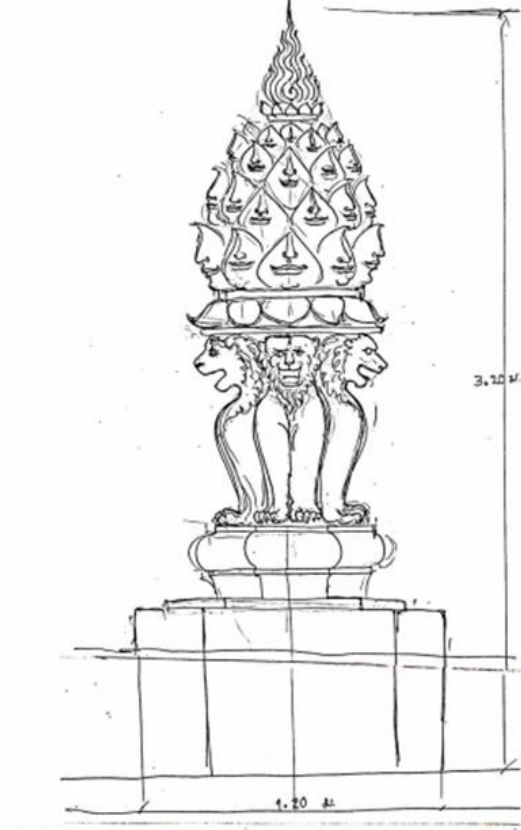
ช่างสมชาย บุญประเสริฐ เป็นบุตรของช่างสมใจ บุญประเสริฐ (สายช่างทองร่วง เอ็มโอษฐ์) มีพี่น้องทั้งสิ้น ๕ คน ช่างสมชาย บุญประเสริฐได้คลุกคลีกับงานช่างปูนปั้นตั้งแต่วัยเยาว์ จากบิดา จนถึงปัจจุบัน จนสามารถนำความรู้ถ่ายทอดภายในครอบครัวมา ประกอบอาชีพได้ทั้งงานที่มีขนาดเล็กและขนาดใหญ่ งานของช่างสมชายมีทั้งในรูปแบบชนบและรูปแบบร่วมสมัย นิยมสร้างงานในลักษณะร่วมสมัย ซึ่งมีลักษณะของพื้นผิวปูนที่เรียบ ร่างกายสมมาตร และสมส่วน หนึ่งในงานที่สร้างชื่อเสียงให้ช่างสมชาย บุญประเสริฐ คือ การที่ช่างสมชายได้รับเชิญให้เป็นหัวหน้าทีมช่างผู้สร้างสรรค์ผลงานสัตว์หิมพานต์ประดับพระเมรุมาศ ในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวง รัชกาลที่ ๙ อีกทั้ง ยังเป็นผู้ชนะรางวัลชนะเลิศจากการประกวดศิลปะปูนปั้นระดับประเทศ ณ วิทยาลัยเพาะช่าง ในผลงานที่ชื่อว่า “พอเพียงด้วยปัญญา” ซึ่งนำเสนอแนวคิดความพอเพียง พออยู่พอกินอย่างมีความสุข โดยใช้สัญลักษณ์ อุณาโลม แสดงการใช้ปัญญาในการดำเนินชีวิต

ภาพที่ ๕๒ : ช่างสมชาย บุญประเสริฐ

ที่มา : สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงาน พุทธวจน

ภาพที่ ๕๓ : แบบร่างผลงาน “พุทธวจน”

ที่มา : ช่างสมชาย บุญประเสริฐ และ ช่างทองรุ่ง เอ็มโอษฐ์

แนวความคิด

พุทธพจน์ ซึ่งพุทธสาวกทรงจำรักษา (ธาวเรติ) สืบกันมา ตั้งแต่พุทธกาล พุทธพจน์ของผู้ตรัสรู้ คือ ธรรมะ ที่เปล่งจากพระโอษฐ์ของพรพุทธเจ้า เป็นสัจจะ แฝงไปได้โดยรอบปริมณฑลธรรม ไม่มีที่สิ้นสุด ผู้ใดไตร่ตรองเนื้อหาแห่งธรรมด้วยปัญญาญาณ เล่าเรียนธรรมเพื่อประโยชน์ใด ผู้นั้นย่อมได้เสวยประโยชน์แห่งธรรมนั้น เพราะผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นอนาคต

ระหว่างการก่อสร้าง

ภาพที่ ๕๔ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๑

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๕๕ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๒
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงานโดยสมบุรณ์

ภาพที่ ๕๖ : ผลงานพุทธวจน โดยสมบุรณ์

ที่มา : คุณสงกรานต์ จันทร์นาค

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๔.๓๖ น.

สถานที่ บริเวณหลังอาคาร ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๕๗ : ผลงานพุทธวจน โดยสมบุรณ์
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๕๘ : ผลงานพุทธวจน โดยสมบุญ
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงาน อวีโรธน (ความเที่ยงธรรม)

ภาพที่ ๕๙ : แบบร่างผลงาน “อวีโรธน”

ที่มา : ช่างสมชาย บุญประเสริฐ

แนวความคิด

ความหนักแน่น ถือความถูกต้อง เทียงธรรมเป็นหลักอวิ
โรจน์ คือ การวางใจให้หนักแน่นในธรรม คงที่ ไม่มีความเอียงเอน
หวั่นไหว ต่อลาภ ยศ สรรเสริญสุขที่สำคัญต้องยึดมั่นในธรรม

ระหว่างการก่อสร้าง

ภาพที่ ๒๐ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๑

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๒๑ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๒

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงานโดยสมบุรณ์

ภาพที่ ๖๒ : ผลงานอวีโรจน์ โดยสมบุรณ์

ที่มา : สงกรานต์ จันทร์นาค

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๔.๓๙ น.

สถานที่ บริเวณหลังอาคาร ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๖๓ ผลงาน “อวิโรชน” โดยสมบุรณ์
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๖๔ : ผลงานอวิโรจน์ โดยสมบุรณ์
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๖๕ : ผลงานอวีโรจน์ โดยสมบุรณ์
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

๙. ช่างเฉลิม พึ่งแดง

เกิดเมื่อวันที่ : วันที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๗

ประวัติการศึกษา :

ระดับประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนวัดเขาสมอระบั้ง

ระดับชั้นมัธยมปีที่ ๖ โรงเรียนศึกษาปัญญา เพชรบุรี

สอบไล่ได้ประกาศนียบัตรประโยคผู้สอนวาดเขียนตรี (ว.ต.)

สอบไล่ได้ประกาศนียบัตรประโยคผู้สอนวาดเขียนโท (ว.ท.)

ประวัติการทำงาน :

๑.) เป็นวิทยากรให้กับการศึกษานอกโรงเรียน เพชรบุรี

๒.) เป็นวิทยากรประจำ ให้กับ โรงเรียนคงคาราม ๒ ปี

๓.) เป็นวิทยากรประจำ ให้กับ โรงเรียนวัดจันทราวาส(ศุขประสาร
ราษฎร์) ๒ ปี

๔.) ได้รับเชิญจากกรมศิลปากร ตามโครงการบูรณะงานศิลปกรรม
เกี่ยวกับโบราณสถานในบริเวณกรุงรัตนโกสินทร์ เพื่องานสมโภช
กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี

๕.) ได้รับเชิญ เป็นอาจารย์สอนพิเศษให้แก่ นักเรียนในวิทยาลัยใน
วังชาย

รางวัลที่ได้รับ :

๑. ครูศิลป์ของแผ่นดิน ประจำปี ๒๕๖๔ (งานปูนปั้นสด)

๒. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาศิลปะ
ศาสตร์ สายศิลปกรรมและศิลปะประยุกต์ โปรแกรมวิชาศิลปกรรม

๓. รางวัลภูมิราชภัฏ โดยสภาศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัย
ราชภัฏแห่งประเทศไทย ประจำปี ๒๕๖๕

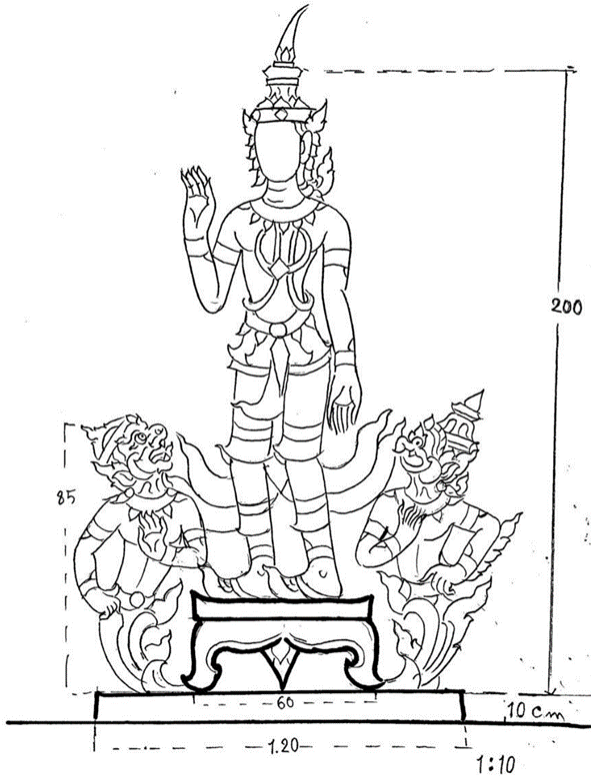
ประวัติส่วนตัวโดยสังเขป

ช่างเฉลิม พึ่งแดง เป็นหนึ่งในช่างและครูช่างงานปูนปั้นที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นปูชนียบุคคลด้านงานปูนปั้น ที่ยังคงทำงานตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๗ จนถึงปัจจุบัน โดยช่างเฉลิม พึ่งแดง มีความสนใจเกี่ยวกับงานช่างตั้งแต่วัยเยาว์ ได้เริ่มศึกษางานศิลปะด้วยตนเอง เมื่อครั้งสมัยเรียนอยู่ที่โรงเรียนศึกษาปัญญา จึงได้มีโอกาสมาพักอาศัยอยู่ที่วัดพระทรง จึงได้มีโอกาสพบกับช่างที่มีชื่อเสียงในสมัยนั้นหลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มหาประเทว ที่ถือได้ว่าเป็นครูช่างที่มีชื่อเสียงอยู่ในสมัยนั้น ครูเฉลิมจึงได้เริ่มหัดเขียนลายไทยมาตั้งแต่บัดนั้น จนได้มีการศึกษางานช่างตามวัดต่าง ๆ เมื่อเกิดความชำนาญครูเฉลิมจึงสอบวาดเขียนตรี และวาดเขียนโทเป็นลำดับ ครั้นเมื่อครูเฉลิมไปช่วยงานพ่อซึ่งเป็นช่างทำโบสถ์ จึงได้พบกับช่างฮ่งผู้ซึ่งเป็นช่างปูนปั้น ช่างเฉลิมจึงได้มีโอกาสตามช่างฮ่งไปทำงานปูนปั้นจริงจัง เมื่อช่างฮ่งเลิกรับงานไป ช่างเฉลิมจึงรับงานต่อจนถึงปัจจุบัน ในปัจจุบัน ช่างเฉลิมได้กลายเป็นช่างที่ได้ส่งต่อองค์ความรู้ให้แก่ลูกศิษย์จนหลายท่านสามารถนำมาประกอบอาชีพเพื่อสร้างรายได้ได้ในปัจจุบัน อาทิ ช่างชำเรือง เกิดขวัญ, ช่างพิพัฒน์ พึ่งแดง และช่างฉลอง พึ่งแดง เป็นต้น

ภาพที่ ๖๖ : ช่างเฉลิม พึ่งแดง
ที่มา : สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงาน ขนติญจ คือ ความอดทนเข้มแข็งไม่ท้อถอย

ภาพที่ ๖๗ : แบบร่างผลงานขนติญจ

ที่มา : ช่างเฉลิม พึ่งแดง

แนวความคิด

การรักษาปกติภาวะของตนไว้ได้ไม่ว่าจะถูกกระทบกระทั่งด้วยสิ่งอันเป็นที่พึงปรารถนาหรือไม่พึงปรารถนาก็ตาม จะมีความมั่นคงหนักแน่นไม่หวั่นไหว

เทพอวตารยกหัตถ์ขวาห้าม หัตถ์ซ้ายประทานพร ด้านขวาเป็นหนุ่มาندانซ้ายเป็นครุฑ แสดงถึงพระราชามีทศพิธราชธรรมพร้อมด้วยจริยวัตร ๑๐ ประการ มีพระขันติเมตตากรุณาธิคุณปกครองราษฎรด้วยทศพิธราชธรรมทุกประการ พระราชาจึงเปรียบเสมือนสมมติเทพที่อวตารลงมาเพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้ประชาชน

ระหว่างการทำก่อสร้าง

ภาพที่ ๖๘ : ภาพระหว่างการติดตามการทำก่อสร้างระยะที่ ๑

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๖๙ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๒
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงานโดยสมบุรณ์

ภาพที่ ๗๐ : ผลงานขนนติยจ โดยสมบุรณ์

ที่มา : สงกรานต์ จันทรวง

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๔.๔๒ น.

สถานที่ บริเวณหลังอาคาร ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๗๑ : ผลงาน “ขันทิณูจ” โดยสมบุรณ์
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๗๒ : ผลงาน “ขนตัญจ” โดยสมบุญ
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๗๓ : ผลงานขนตัญจ โดยสมบุรณ์
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

๑๐. **ช่างสมบัติ พูลเกิด**

เกิดเมื่อวันที่ : ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๙๓

ประวัติการศึกษา : จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียน
ปริยัติรังสรรค์

ประวัติการทำงาน :

- ๑.) ชุ้มประตูโบสถ์ด้านทิศเหนือและทิศตะวันออก วัดกำแพงแลง
- ๒.) ชุ้มประตูอุโบสถและหน้าต่างซีกด้านทิศเหนือ วัดคงคาราม
วรวิหาร
- ๓.) คูหาด้านทิศเหนือ ๒ ช่อง อุโบสถและหน้าจันทนาการเปรียญด้าน
ทิศเหนือ และทิศใต้ วัดสนามพราหมณ์คูหา ๒ ซีก
- ๔.) ชุ้มหน้าต่างชุ้มกลางด้านเหนือและใต้ พระยืนบนองค์เจดีย์ ๔
องค์เป็นปางเปิดโลก ปางประทานพร ปางอุ้มบาตร และปางถวาย
เนตร วัดชีวีประเสริฐ
- ๕.) คูหาศาลาบำเพ็ญกุศลแทนพระประธานในอุโบสถวัดจันทรา
วาส
- ๖.) หน้าบันอุโบสถด้านทิศตะวันตก วัดราษฎร์ศรัทธา
- ๗.) หอระฆัง วัดไตรโลก วัคนาค และวัดแรก
- ๗.) งานจิตรกรรมคูหาในศาลาบำเพ็ญกุศล วัดพระรูป
จังหวัดเพชรบุรี

๘.) เป็นวิทยากรปูนปั้น ให้นักเรียนวัดจันทราวาส

๙.) วิทยากรให้ความรู้ แก่ภาควิชาศิลปะไทย ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

รางวัลที่ได้รับ :

๑. ศิลปินดีเด่นจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. ๒๕๔๔

๒. รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑ รางวัล Prize ผลงาน “ข้าวซ้อมมือเพื่อประโยชน์ในครัวเรือน”

๓. บุคคลแห่งปี รางวัล “เพชรสยาม” ด้าน อนุรักษ์สืบสานศิลปะปูนปั้น ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

๔. ได้รับพระราชทานรางวัลพระสิทธิดาตาทองคำในฐานะผู้มีผลงานดีเด่นด้านวัฒนธรรม ประจำปี ๒๕๔๗

๕. รางวัล “ศิลปินดีเด่นจังหวัดเพชรบุรี” สาขาการช่างฝีมือ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๔ คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

๖. ได้รับคัดเลือกเครือข่ายศิลปินร่วมสมัย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ โดย สำนักศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม

ประวัติส่วนตัวโดยสังเขป

ช่างสมบัติ พูลเกิด เป็นหนึ่งในช่างสายอิสระ ที่เริ่มหัดปั้นปูนผ่านการเรียนรู้ด้วยตนเองตามวัดวาอารามในจังหวัดเพชรบุรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่วัดเขาบันไดอิฐ ช่างสมบัติจึงมีความสามารถในด้านการขนบ กล่าวคือ งานในลักษณะของปูนปั้นในยุคของอยุธยา ตั๊กนก

จะมีความพลัวไหว ลายช่อพุ่มหางโต ปลายนิ้วเรียวยาว ใบหน้ามีลักษณะเฉพาะ คือ หน้ากลมสมส่วน นอกจากการศึกษาปูนปั้นผ่านการศึกษามาที่วัดวาอารามแล้วนั้น นอกจากนี้ช่างพื้นบ้านในพื้นที่บางแก้วช่วยวาดลายบนโต๊ะกาแพให้ดูในบางครั้ง กอปรกับการศึกษาลวดลายจากวัดในสมัยอยุธยาในจังหวัดเพชรบุรี ทั้ง ๕ แห่ง ได้แก่ วัดเขابันไดอิฐ วัดสระบัว วัดเกาะแก้วสุทธาราม วัดใหญ่สุวรรณาราม และวัดไผ่ล้อม ที่เปรียบเสมือนครูของช่างสมบัติมาจนถึงทุกวันนี้ การสร้างสรรค์ผลงานของช่างสมบัติจึงยังคงรักษาความเป็นชนบแบบไทย ๆ ในยุคสมัยของอยุธยาไว้จนถึงบัดนี้

ภาพที่ ๗๔ : ช่างสมบัติ พูลเกิด

ที่มา : สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงาน มหุทว (ความอ่อนโยน) คือ การมีอัธยาศัยอ่อนโยน

ภาพที่ ๗๕ : แบบร่างผลงาน “มหุทว”

ที่มา : ชางสมบัติ พูลเกิด

แนวความคิด

มีทวะ คือ ความอ่อนโยนที่พระมหากษัตริย์ทรงมีพระราชอัธยาศัยอ่อนโยน ละมุนละม่อม มีความอ่อนน้อม ไม่ถือพระองค์ ด้วยความดีรู้ั้น ด้วยความรักต่อประชาชน ความอ่อนโยนและความเมตตาเมื่อผู้กราบบังคมทูลกระกรณาด้วยเหตุของบัณฑิตก็ทรงฟังสดับรับฟังโดยถี่ย้วน

ระหว่างการทำก่อสร้าง

ภาพที่ ๗๖ : ภาพระหว่างการทำก่อสร้างระยะที่ ๑

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๗๗ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๒
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงานโดยสมบูรณ

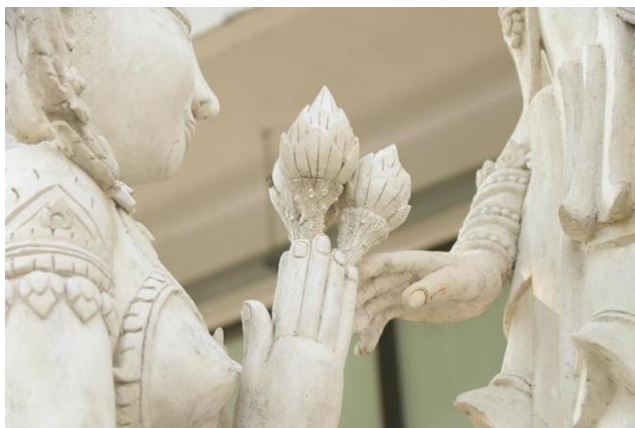

ภาพที่ ๗๘ : ผลงานมททว โดยสมบูรณ

ที่มา : สงกรานต จันทรนาค

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๔.๔๘ น.

สถานที่ บริเวณหลังอาคาร ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๗๙ และ ๘๐ : ผลงานมณฑุฑู โดยสมบูรณั

ที่มา : สถาบันวิจัยและสงัเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

๑๑. ช่างชัชวาลย์ สหัสสพาศน์

เกิดเมื่อวันที่ : ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๖

ประวัติการศึกษา :

ประถมศึกษา จากโรงเรียนราษฎร์วิทยา

ระดับปริญญาตรี จบการศึกษาจากคณะสถาปัตยกรรม สาขาจิตรศิลป์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ระดับปริญญาโท จบการศึกษาจากสาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการทำงาน :

๑.) ได้รับเกียรติให้ถวายรายงานเรื่อง งานปูนปั้นโบราณ ส่วนผสมปูนดำแบบโบราณ และคุณสมบัติปูนดำโบราณแด่สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ นิทรรศการศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๒๐

๒.) เป็นหนึ่งในทีมช่างสกุลเพชรบุรีที่ได้รับเชิญจากกรมศิลปากรให้ร่วมปั้นสัตว์หิมพานต์ระดับพระเมรุมาศ ในการพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพในหลวงรัชกาลที่ ๙

รางวัลที่ได้รับ :

๑. ปี ๒๕๓๘ รางวัลชมเชย การประกวดวาดภาพ โครงการไร้ยาเสพติด ชีวิตสดใส

๒. ปี ๒๕๓๙ รางวัลที่ ๑ HITACHI PAINTING CONTEST ครั้งที่ ๓

๓. ปี ๒๕๔๒ รางวัลประกาศเกียรติคุณ “ ศิลปกรรมยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย ”
๔. ปี ๒๕๔๙ รางวัลชมเชย การประกวดศิลปะประดิษฐ์ ประเภทงานปั้น งานคิดถึงสมเด็จพระเจ้า
๕. ปี ๒๕๕๐ รางวัลชมเชย “ เรื่องรู้รักสามัคคี ” การประกวดปูนปั้นแห่งประเทศไทย
๖. ปี ๒๕๕๒ รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๒ การประกวดปูนปั้นแห่งประเทศไทย (ประเภทปั้นสด)
๗. ปี ๒๕๕๔ รางวัลชมเชย “ ประติมากรรมปูนปั้น ๗ รอบนักษัตรเฉลิมราชสีมา ” การประกวดปูนปั้นแห่งประเทศไทย (ประเภทปั้นสด)
๘. ปี ๒๕๕๔ บุคคลดีเด่นด้านการสืบสานงานศิลปะปูนปั้นเมืองเพชร จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
๙. ปี ๒๕๕๕ ได้รับคัดเลือกไป แสดงผลงานศิลปะและสาธิตงานศิลปะปูนปั้น ที่ สถานกงสุลไทยในลอสแอนเจลิส ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ในโครงการถ่ายทอดศิลปะกับศิลปินแห่งชาติ ครั้งที่ ๓ จากหออัครศิลปิน กรมส่งเสริมวัฒนธรรม
๑๐. ปี ๒๕๕๖ รางวัลชมเชย “ มหาชาติ ๑๓ กัณฑ์ ” การประกวดปูนปั้นแห่งประเทศไทย ครั้งที่๑๓ (ประเภทปั้นสด)

๑๑. ปี ๒๕๕๖ ได้รับคัดเลือกเป็น ครูสอนดี ด้านศิลปวัฒนธรรม จาก สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.)

๑๒. ปี ๒๕๕๗ รางวัลชมเชย “สมุทรรโคตรคำฉันท์” การประกวดปูนปั้นแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๔ (ประเภทปั้นสด)

๑๓. ปี ๒๕๕๙ รางวัลเหรียญเงิน ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรม ประเภท อนุรักษ์ “กระจังบังเทียน” กระจังวงวัฒนธรรม

๑๔. ปี ๒๕๖๐ ได้รับคัดเลือกเป็น “ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม” ปั้นปูนสด จาก ศูนย์ส่งเสริมศิลปชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)

๑๕. ปี ๒๕๖๐ ได้รับรางวัล “ วัฒนคุณาธร ” ประเภทกลุ่มบุคคล กลุ่มเอเชียปูนปั้น ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย จาก กระจังวงวัฒนธรรม

๑๖. ปี ๒๕๖๐ ได้ร่วมเป็นช่างปูนปั้นจิตอาสา งานพระเมรุมาศในรัชกาลที่ ๙

๑๗. ปี ๒๕๖๑ รางวัลชมเชย “ชัยมงคลคาถา” การประกวดปูนปั้นแห่งประเทศไทย ครั้งที่๑๘ (ประเภทปั้นสด)

๑๘. ปี ๒๕๖๒ รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๒ “สัตว์หิมพานต์” การประกวดปูนปั้นแห่งประเทศไทย ครั้งที่๑๙ (ประเภทปั้นสด)

๑๙. ปี ๒๕๖๓ ได้รับการแต่งตั้งตำแหน่งเลขานุการประจำ คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

๒๐. ปี ๒๕๖๕ รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๒ “รามายณะ” การประกวดปูนปั้นแห่งประเทศไทย ครั้งที่๒๐ (ประเภทปั้นสด)

ประวัติส่วนตัวโดยสังเขป

ช่างชัชวาลย์ สหัสสพาศน์ มีความสนใจด้านงานศิลป์จึงได้เริ่มเข้าศึกษาที่วิทยาลัยช่างศิลป์ เมื่อได้ศึกษาอย่างจริงจังจึงมีความชอบทางด้านศิลปะและได้เข้าศึกษาต่อในคณะสถาปัตยกรรมสาขาวิชาจิตรศิลป์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง เมื่อจบการศึกษาได้รับหน้าที่สอนศิลปะให้แก่เด็ก ๆ เมื่อครั้งเกิดความรู้สึกรักคิดถึงบ้านที่จังหวัดเพชรบุรี จึงได้ย้ายกลับมาทำงานศิลปะที่บ้านเกิด เมื่อกลับมายังจังหวัดเพชรบุรี จึงได้เข้าไปศึกษางานปูนปั้นจากช่างทองรุ่ง เอ็มโอษฐ์ ตั้งแต่รูปแบบดั้งเดิมรูปแบบร่วมสมัยควบคู่ไปกับการใช้ปูนปั้นสด เช่น การนำตัวละครในวรรณคดีมาปั้นในลักษณะท่าทางต่าง ๆ การใช้กากเพชรลงสีเพิ่มเติมจากการใช้เพียงปูนปั้นเปล่า ช่างชัชวาลย์จึงเป็นช่างสายช่างทองรุ่งอีกหนึ่งท่าน ที่มีแนวคิดในการปั้นในรูปแบบของงานร่วมสมัย ควบคู่ไปกับการใช้เทคนิคโบราณจากการเรียนรู้กับช่างทองรุ่ง ผสมผสานกับเทคนิคการปั้นสรีระในช่วงเรียนในสถาบันการศึกษา นำเอามาปรับใช้ไปพร้อม ๆ กับความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง จึงเกิดงานที่สามารถดึงดูดความสนใจของเยาวชนให้สนใจงานปูนปั้นสกุลช่างเมืองเพชรได้มากขึ้น ช่างชัชวาลย์ได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร และมีอาชีพเป็นช่างปูนปั้น ช่างชัชวาลย์ได้รับเกียรติให้ถวายรายงานเรื่องปูนปั้นโบราณ ส่วนผสมปูนตำโบราณ และคุณสมบัติปูนตำโบราณ

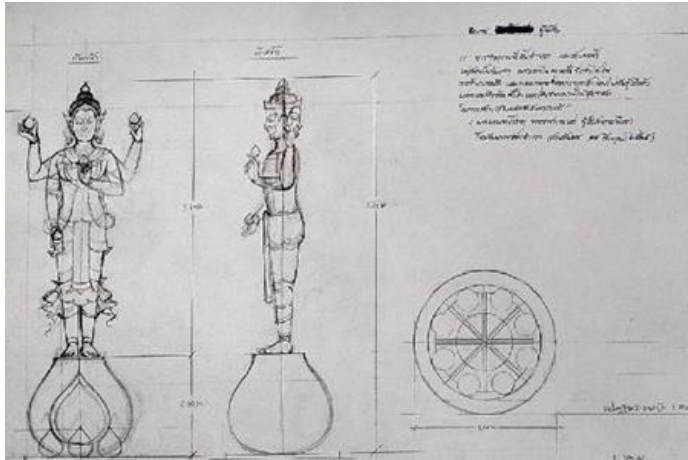
แก่สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ นิทรรศการศิลปะปูนปั้นแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๒๐ และได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๒ ในประเภทปั้นปูนสด จากผลงาน “รามาวอตาร : เผล็ดจศึก (Rama Avatan : Endgame) ” ในนิทรรศการดังกล่าว

ภาพที่ ๘๑ : ช่างชัชวาลย์ สหัสสพาศน์

ที่มา : สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงาน สील (การรักษาศิล) คือ ความประพடுத்தที่ติงาม

ภาพที่ ๘๒, ๘๓ และ ๘๔ : แบบร่างผลงานสील

ที่มา : ช่างซิววาลัย สหัสสพาศน์

แนวความคิด

ชีวิตมนุษย์ย่อมมีสองด้าน ทั้งด้านดีและไม่ดี ด้านมืดและสว่าง เพียงแต่ว่าตนเองจะเปิดเผยด้านใดออกมา ในชีวิตของคนคนหนึ่ง มีโอกาสพบมุมมืดและสว่างกันทุกคน ผู้มีศีลย่อมยึดหลักธรรมในการดำเนินชีวิต จึงสามารถปฏิบัติให้เกิดผลดีต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลัง

ระหว่างการก่อสร้าง

ภาพที่ ๘๕ และ ๘๖ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๑
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๘๗ และ ๘๘ : ภาพระหว่างการติดตามการก่อสร้างระยะที่ ๒

ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลงานโดยสมบุรณ์

ภาพที่ ๘๙ : ผลงานสลักรูปโดยสมบุรณ์

ที่มา : สงกรานต์ จันทร์นาค

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๔.๕๐ น.

สถานที่ บริเวณหลังอาคาร ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๙๐ ผลงานสลั โดยสมบุรณ
ที่มา : สถาบันวิจัยและสงเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๙๑ : ผลงานสีตม์ โดยสมบุญ
ที่มา : สถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

บรรณานุกรม

ชนิษฐา นิลผึ้ง. ๒๕๕๙.

<https://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/๑๗๒๒๒๒> (๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ที่เข้าถึง).

ขวัญชนก ทองล้วน (๒๕๕๘). งานปูนปั้นรามเกียรติ์ ถนนราชดำเนิน จังหวัดเพชรบุรี: พลวัตของการนำเรื่องรามเกียรติ์มาใช้ในศิลปกรรมไทยร่วมสมัย (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร./จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สืบค้นจาก

<https://cuir.car.chula.ac.th/handle/๑๒๓๔๕๖๗๘๙/๕๑๒๒๐>

คณะกรรมการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดเพชรบุรี.

ฐานข้อมูลท้องถิ่น (เพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์). ๒๕๖๒.

<https://localphetchaburi.net/eLocal/items/show/๓๗#?c=&m=&s=&cv=> (๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ที่เข้าถึง).

เฉลิม พึ่งแดง. *เฉลิม พึ่งแดง (Chalerm Pungtang)*. ม.ป.ป.

<https://www.facebook.com/ChalermPungtang> (๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ที่เข้าถึง).

ชัชวาลย์ สหสพาศน์. Chad Chad Cha. ม.ป.ป.

<https://www.facebook.com/chadchawan.sahassapaht> (๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ที่เข้าถึง).

ดวงกมล บุญแก้วสุข. ม.ป.ป.

<http://www.sure.su.ac.th/xmlui/bitstream/handle/๑๒๓๔๕๖๗๘๙/๒๘๔/fulltext.pdf?sequence=๑&isAllowed=y>.

๒๕๖๖ (๒๑
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ที่เข้าถึง).